

Beesten voorspellen beving

KORT Mensen schrikken zich meestal rot als er een aardbeving is. Maar dieren voelen het ver van te voren aankomen. Dat zegt de Britse onderzoekster Rachel Grant. De wetenschapper bestudeerde jarenlang de beelden die een bewegingscamera heeft gemaakt in een natuurpark in Peru, waar de aarde een tijd geleden behoorlijk beefde. Op een gewone dag liepen er tussen de vijf en vijftien dieren door het beeld. Maar drie weken voor de aardbeving waren dat er nog maar nul tot vijf. Een week voor de ramp was er geen enkel dier meer te zien. Knaagdieren bleken de meest gevoelige types: die verdwenen acht dagen voor de aardbeving al spoorloos. Onderzoeken met laboratoriumratten in Japan hebben al eerder zoiets laten zien. Hoe het kan? Grant denkt dat de dieren ervandoor gaan omdat er voor een aardbeving bepaalde deeltjes in de lucht hangen die wij als mensen niet voelen. Goede voorspellers dus? Klopt, zegt Grant. Maar apparaten blijven ook nodig. Want dieren alleen zijn niet betrouwbaar genoeg.

Koelbloedige tekenkiller

KORT Hij is mini, milieuvriendelijk en vooral: moordlustig! Onderzoekers van de Wageningen University hebben ontdekt dat een piepklein beestje kan helpen in de bestrijding van de teek. Zijn naam? Nematode. Het friemeldiertje kruipt in insecten (zoals teken) en scheidt daar een dodelijke bacterie af. In het laboratorium werkte dat goed: 60% van de teken legde binnen tien dagen het loodje. De nematode wordt ook al gebruikt in de strijd tegen lastige types als de eikenprocessierups en de vlo. Enige nadeel van het miniheldje: het doodt ook nuttige insecten. Veldonderzoek moet de komende weken gaan uitwijzen of het beest echt behulpzaam is of niet.

'MISSCHIEEN MOETEN POLITICI MEER EMOJI GEBRUIKEN'

INTERVIEW Emoji is de snelstgroeiende 'taal' uit de geschiedenis. Dat is althans de conclusie uit een onderzoek van de Britse Bangor University en telecombedrijf TalkTalk Mobile. Taal-verarming? Welnee, zegt taalprofessor Vyv Evans die het onderzoek leidde. Hij vindt de enorme populariteit van emoji goed nieuws.

Door Lotte Stegeman

Vanwaar dit onderzoek?

'Elke dag worden er ongeveer zes miljard emoji verstuurd, door de twee miljard smartphonegebruikers die er wereldwijd zijn. De symbooltjes zijn overall. Emoji werden in de jaren negentig in Japan bedacht. In 1999 waren er 176 officiële emoji, een jaar later 722. Vanaf 2012 groeide het gebruik explosief, toen de iPhone 5 ze als eerste in z'n toetsenbordje integreerde. Wij legden voor het eerst het emoji-gebruik van tweeduizend Britten (18-65 jaar) onder de loep.'

En?

'80% gebruikt emoji regelmatig in tekstberichten. 62% van de smartphone-gebruikers zegt dat vaker te doen dan een jaar geleden. En hoe jonger de respondenten, hoe vaker ze de emoji gebruiken. 72% van de jongeren vindt het makkelijker om emoties uit te drukken met hulp van de symbooltjes. De helft denkt er zelfs beter door te kunnen communiceren.'

Jongeren onder de achttien mochten niet meedoen aan het onderzoek. Hadden ze dat wel gedaan, wat was er dan uitgekomen?

'Ongetwijfeld dat het emoji-gebruik onder tieners het hoogst is van alle leeftijdsgroepen.'

Wat is de functie van emoji?

'Als we met elkaar praten, gebruiken we intonatie, gebaren en gezichtsuitdrukkingen om wat we zeggen van emotie te voorzien. Wie via tekstberichten communiceert, kan dat niet. Soms kunnen digitale berichten onaardig of vijandig

overkomen zonder dat ze zo bedoeld zijn, puur omdat het moeilijker is om er de juiste emotie in te leggen. Emoji helpen de boodschap beter over te brengen. Daarnaast zijn ze gewoon gezellig. En universeel: een emoji betekent in Japan hetzelfde als in Nederland.'

Kun je het wel een officiële taal noemen?

'De meeste mensen denken bij een taal aan de gesproken variant. Maar dat hoeft niet, denk maar aan gebarentaal. Maar je hebt gelijk: een officiële taal moet aan een paar voorwaarden voldoen. Zo moet hij een grote hoeveelheid uitdrukkingen hebben die uitgesproken, uitgebeeld of opgeschreven worden. Engels heeft meer dan een miljoen woorden. Ook al zijn er inmiddels meer dan achthonderd emoji, dat zijn er nog steeds veel te weinig om van een volwaardige taal te kunnen spreken. Grammatica is ook een essentieel onderdeel. Natuurlijk kun je emoji op een rijtje zetten en er iets mee vertellen. De Australische minister van Buitenlandse Zaken gaf eerder dit jaar het eerste politieke interview ooit volledig in emoji. Maar er volwaardige professionele gesprekken mee voeren, dat gaat nog niet. Dus nee, vooralsnog is emoji geen officiële taal.'

Is de grote populariteit van emoji taalverloeding?

'Welnee. Ze worden gebruikt om een tekstbericht de juiste emotie mee te geven en dat is juist vooruitgang. We weten dat de boodschap van sprekers die niet kunnen gebaren of op een andere manier emotie in hun verhaal kunnen leggen minder goed

overkomt. Datzelfde geldt voor emoties in tekst. Emoji zijn een waardevolle aanvulling op een tekst, ze voegen juist iets toe aan de conversatie. Dat is duidelijk gebleken uit ons onderzoek.'

Emoji worden nu nog vooral voor privéberichten gebruikt. Denk je dat dat gaat veranderen?

'Ik vermoed van wel, zodra ze standaard in elk toetsenbord en in elk programma zitten. En dat is goed nieuws, zolang ze gebruikt worden om communicatie effectiever te maken. Misschien moeten politici ook meer emoji gaan gebruiken om hun boodschap de goede emotie mee te geven. Het zou ze zomaar wat populairder en toegankelijker kunnen maken.'

Gebruik je ze zelf?

'Jazeker. Vooral in privéberichten.'

Wat is je favoriet?

'Ehm, de danseres in de rode jurk. Dat is zo'n sexy little thing, haha. Ik heb haar nog nooit naar iemand gestuurd. Ik wacht op het juiste moment en de juiste persoon.'

Is er ook een emoji die minder bij je in de smaak valt?

'Die drol vind ik echt niks. Waarom niet? Nou ja, om wat het is: poep! En dan heeft-ie nog een gezicht ook. Wie wil er nou een lachende drol ontvangen?'

© EMOJI

DE REAGEERBUIS

'Volgens mij roep je maar wat, meneertje de Spaanse wetenschapper'

Ik vind het echt heel knap wat ze soms allemaal uitvogelen. Maar af en toe komt er iets voorbij waarvan ik denk: hoe weet je dat nou? Neem de Spaanse onderzoeker die laatst inschatte dat de meeste buitenaardse wezens zo'n 314 kilo wegen. We weten nog niet eens zeker of er sowieso wel buitenaards leven is. Dat is nog nooit bewezen. Oké, gezien de enorme hoeveelheden planeten en zonnestelsels die er zijn, zal er vast nog wel ergens een levend wezen zijn, maar hoe kan iemand dan nu al bepalen hoe zwaar zo'n alien is? Volgens mij roep je maar wat, meneertje de Spaanse wetenschapper. Het gewicht van ruimtewezens hangt van een heleboel dingen af. Misschien gaan ze wel massaal op dieet voor ze naar de aarde reizen. Dan zit je er dankzij een intergalactische Sonja Bakker dus mooi naast. Toch is die 314 kilo niet zomaar verzonnen. Het is de uitkomst van een berekening waar een hoop cijfers en inschattingen in gegooid zijn. Zoals dat een alien waarschijnlijk van een kleinere planeet komt dan de aarde (want daar zijn er meer van). De wetenschapper denkt dat er zo'n vijftig miljoen exemplaren op die planeet leven (want eh, dat heeft hij berekend). Nou en als je dat dus weet, dan kun je ook wel uitrekenen hoe zwaar zo'n ET is. Ongeveer 314 kilo dus. Ik vind het vergezocht. Maar laten we dit afspreken: de eerste van ons die een alien tegenkomt, vraagt deze meteen om op een weegschaal te gaan staan. Als hij dan tussen de 310 en 320 kilo weegt, zal ik mijn excuses aan de Spaanse wetenschapper aanbieden. En pas als ik dat gedaan heb, ga ik heel hard schreeuwen. 'leks! Een buitenaards wezen!'

© Sytse

In De Reageerbuis reageert redacteur Sytse elke week op nieuwe uitvindingen en ontdekkingen. Meepraten? Mail naar Sytse@sevendays.nl

© BUDDILLU/DREAMSTIME